

663/6

Magyar Hírlap

1973 JUN 28

244

A NAP HIREI

Már észre sem vesszük őket**Mindössze 36 jegeskocsi járja Budapest utcáit**

Néhány évvel ezelőtt, amint felhangzott a nyári utcán az „Itt a jeges, a jeges!” kiáltás, az asszonyok sietve megragadták edényeiket, kigyózó sorban álltak a jeget szállító autó mögé. Jó ideje eltűntek már a városok utcáiról ezek az autók. Legfeljebb élelmiszerüzletek előtt állnak meg, olykor leraknak néhány táblát s máris továbbhajtanak. A hűtőszekrények térhódításával megcsappant az érdeklődés a vízjég iránt. Mindössze 36 jeges járja Budapest utcáit.

— A lakosság a termelés mindössze két százalékára tart igényt — mondja *Bágyi György*, a Fővárosi Ásványvíz és Jégipari Vállalat igazgatója. — Valamikor 37 helyen, bódékban, üzletekben árusítottuk a jeget. Mindez természetesen nem azt jelenti, hogy egyáltalán nincs szükség a jégre. Az élelmiszeripar szívesebben használja, mint a hűtőszekrényt. A hús- és tejtermékek tartásánál gazdasá-

gosabb, mint a hűtőszekrény, az áru a tárolási idő alatt nem veszít a súlyából.

A vállalat az idén 6500 vagon jeget gyárt, csaknem ötezer vagonnal kevesebbet, mint néhány évvel ezelőtt. A legnagyobb megrendelő változatlanul a vegyipar, egyes technológiai folyamatoknál nélkülözhetetlen a vízjég. *Allandó vevő a Hungarofruct*, az epret és a málnát hűtött vagonokban szállítják.

A jéggyártás technológiája éppen olyan, mint negyven évvel ezelőtt. Tizenhat óra alatt „hízik” a jég az előírt 23 kilóra, így a gyárban sohasem szünetel a termelés. Eddig a fővárosban öt jéggyár működött, most három. A soroksári jéggyár helyén Pepsi-üzem dolgozik, az óbudait lebontották, helyére lakóházak épültek. Mint ahogyan az igazgató elmondta, a jéggyárakra ráférne a modernizálás, jó lenne áttérni a gyorsabb fagyasztási módra.

K. E.